

OBSAH

Anděl	5
Armína	5
Argo	6
Atentát	6
Amazonka	7
Batalion	8
Bláznova ukolébavka	8
Bedna od whisky	9
Bratříčku, zavírej vrátka	10
Buráky	10
Babinskej	11
Bobr	12
Čarodějnice z Amesbury	13
Carpe diem	14
Cesta	15
Dajána	15
Dráček Fuk	16
Divoké koně	16
Dokud se zpívá	17
1970	18
Drobná paralela	19
Dobrák od kosti	20
Dej mi víc své lásky	21
Frankie Dlouhán	22
Hejkal	23
Hvězdičko blýskavá	24
Ho ho Watanay	24
Hlídač krav	25
Hádala se duše s tělem	26

Holky z naší školky	27
Hvězdář	28
Holubí dům	29
Jedeme za sluncem	30
Jdem zpátky do lesů	30
Johanka	31
Jelen	31
Jóžin	32
Kutil	32
Když mě brali za vojáka	33
Kozel	34
Knockin'on Heaven's Door	34
Kytka	35
Kouřová clona	35
Lady Black	36
Láďa jede lodí	37
Lachtani	38
Lišaji	39
Lokomotiva	40
Mezi horami	40
Malé kotě	41
Morituri te salutant	41
Máňa	42
Montgomery	43
Můj svět	44
Magdaléna	45
Malování	46
Mravenčí ukolébavka	47
Na kameni kámen	47

Náhrobní kámen	48
Nad stádem koní	49
Niagara	50
Nagasaki Hirošima	50
Omnia vincit amor	51
Okoř	52
Oranžový expres	52
Pískající cikán	53
Prodavač limonád	53
Pražce	54
Panenko	55
Paní má se má	55
Ptáčata	56
Pět ježibab	56
Proměny	57
Růže kvetou dál	58
Rosa na kolejích	59
Rána v trávě	59
Růže z Texasu	60
Scarborough fair	61
Stánky	62
Severní vítr	62
Širý proud	63
Statistika	63
Šípková růženka	64
Sára	65
Slavíci z Madridu	66
Stará archa	67
Tři kříže	68

Tulácký ráno	69
Toulavý boty	69
Tisíc mil	70
Tři citrónky	71
Trubadůři	72
Už to nenapravím	73
Válka růží	74
Vlajka	74
Valčíček	75
Vinnetou	75
Výprava velrybářská	76
Wonderwall	77
Zítرا ráno v pět	78
Zrození hvězd	79
Zahrada ticha	79
Zpátky o pár let	80

Anděl

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.
Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky.
Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice.
A tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

Armína

1. Tam, kde v dáli Nil se vlní,
stojí palác bájí plný, tisíc je tomu let.
Faraon žil svému jménu,
po boku měl mladou ženu, půvabnou jak květ.
Miloval ji celou duší, jak to žádal svět,
když tu náhle z dáli slyší zpěv:

R: Armíno má, svět je mi tmou, pojd' v náruč mou,
Armíno má, pro tebe jen je lásky sen, Armíno má.

2. Uviděl pak ženu svoji,
s otrokem jak v růžích stojí, toho se nenadál.
Neváhal a dýku svoji do hrudě mu ťal.
Muž ten umíraje zašeptal:

R:

3. Druhého dne časně z rána
dal svou ženu podle práva zazdít do jedné z pyramid.
Když pak měsíc na obloze vzplál,
chodil kolem pyramid a lkal:

R:

Argo

R: [: Argo, Argo ooo ooooo ooo :]

1. [: Vznáší se na vlnách :]
k cíli vždy letí jako pták,
ať se třese kolchida, HEJ! HEJ!
když nám rouno nevydá, když ho nevydá.

R:

2. [: Vznáším se na vlnách :]
k cíli chci letět jako pták,
neznám, co je únava, HEJ! HEJ!
když mě čeká Helada, sladká Helada.

R:

Atentát

1. Atentát v posteli
Vše co mám rád rozdělí
Na dva ostrovy, od sebe daleko
Všechno v nás už přeteklo

R1: Jsme uvěznění v tělech
Jak hudba v decibelech
zas budem šťastni
Tak prosím zhasni svět.

2. Atentát v posteli,
Už tolikrát jsme umřeli
Ve tmách za slovy, daleko od nebe
Míjíš mě a já tebe.

R2: Jsme uvěznění v tělech
Jak kulky v revolvěrech
zas budem šťastni
Tak prosím zhasni svět.

Zítřka budem šťastni, tak prosím zhasni hned,
zas budem šťastni,tak prosím zhasni svět.

Zas budem šťastni, tak prosím zhasni svět,
zítřka budem šťastni, tak prosím zhasni hned,
zas budem šťastni, tak prosím zhasni svět.

Amazonka

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.

Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na táto slyší jinej,
i když si tak neříká.

- R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvou jako měly
tvoje oči džínový.

2. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
Amazonka říkávali,
a já hrdě přisvědčil.

Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
Amazonka neříká.

R:

3. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

Ted' jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,

pořád stejná, přísahám.

Batalion

*: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
ostruhami do slabin koně pohání,
tam na straně polední čekají ženy, zlaťáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
zítra do Burgund batalion zamíří,
víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrouťí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

R:

*:

Bláznova ukolébavka

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skryš,
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hřát, ty mě můžeš hřát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
ráno budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

Bedna od whisky

1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvoštane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

R:

Bratříčku, zavírej vrátka

1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
vždyť už jsi veliký, to jsou jen vojáci,
přijeli v hranatých železných maringotkách.
 2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.
- R: Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
bratříčku, zavřel jsi vrátka?
3. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
 4. Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.
- R: ...bratříčku, zavírej vrátka!
Zavírej vrátka!

Buráky

1. Když sever válčí s jihem a zem jde do války,
v polích místo bavlny teď rostou bodláky.
V stínu u silnice vidíš z jihu vojáky,
válejí se s kvěrem a loupaj buráky.
- R: Hej hou, hej hou, proč chodit do války,
je lepší doma sedět a loupat buráky.
Hej hou, hej hou, proč chodit do války,
je lepší doma sedět a loupat buráky.
2. Plukovník je v sedle volá Yenkyové jdou,
mužstvo stále leží, prý dál už nemohou.
Plukovník se otočí a kouká do dálky
jeho slavná armáda teď loupá buráky.
- R:
3. Až ta válka skončí a my zas budem žít,
svý milenky a ženy zas půjdem políbit.
Zeptají se : "Hrdino, cos dělal za války?"
Flákal jsem se s kvěrem a loupal buráky.

R:

Babinskej

1. Na kopečku v Africe stojí stará věznice, ach ouvej.
Na kopečku v Africe stojí stará věznice, ach jo.
2. Vězňové se tetelí hrajou fotbal v posteli.
3. Mezi nima Babinskej, starej lotr mexickej.
4. Jednou z rána k večeru, přišel bachař nahoru.
5. Běž Babinskej, běž dolů, máš tam ňákou návštěvu.
6. Šel Babinskej, šel dolů, uviděl tam svou milou.
7. Běž má milá, běž domů, já mám zítra popravu.
8. Když to milá slyšela, škytla, prdla, omdlela.
9. Když ho vedli k popravě, dal katovi po hlavě.
10. Když mu hlavu sekali, trenýrky mu skákali.
11. Když mu hlavu usekli, našli v krku fusekli.
12. Na svatého Řehoře, hlava skáče po dvoře.
13. Na svatého Augusta, hlava k tělu přirůstá.
14. A když slaví Marcelku, je Babinskej zas v celku.

Bobr

1. Když jde malý bobr spát,
bobr spát, bobr spát,
tak si chvílku hraje rád,
hraje rád, hraje rád.

Postaví se na zadní,
na zadní, na zadní.
Jenom bobře, nespadni,
jenom nespadni.

- R1: Prosím vás, buďte tak dobří,
dělejte to jako ti bobři.
Raději hned po dobrém následujte za bobrem.

2. Když jde malý bobr spát,
bobr spát, bobr spát,
dobré jídlo jídá rád,
jídá rád, jídá rád.

Pije mléko, glo-glo-glo,
glo-glo-glo, glo-glo-glo,
aby mu to pomohlo,
dělá glo-glo-glo.

R1:

3. Když jde malý bobr spát,
bobr spát, bobr spát,
tak si uši myje rád,
myje rád, myje rád.

Vyčistí si pravý zub,
levý zub, dupy-dup,
a už spinká jako dub,
spinká jako dub.

- R2: Prosím vás, buďte tak hodní,
dělejte to jak bobři vodní,
stejně Jana jako Jan pochodujte do hajan.

1.
R1:

Čarodějnice z Amesbury

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Carpe diem

1. Nadešel asi poslední den,
podívej celá planeta blázní
a já neuroním ani slzu pro ni,
jenom zamknu dům.
Půjdu po kolejích až na konečnou,
hle jak mám krok vojensky rázný
a nezastavím ani na červenou,
natruc předpisům.

R: Tak tady mě máš,
dnes můžeš říkat klidně co chceš,
zbylo tak málo vět,
tak málo slov co nelžou.

2. Už si nebudeme hrát na román,
setři růž nikdo nás nenatáčí,
je poslední den a zbyla nám jen
miska cukroví.
Ať všechny hospody dnes doženou plán,
ať svět z posledního pije a tančí.
Já nebudu pít, nechám naplno znít
v hlavě všechno co mám.

R:

3. Žádný slib z těch co jsem Ti dal,
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět, mladší o deset let,
na desce Jethro Tull.
Ať platí aspoň dnes co dřív jsem jen lhal,
carpe diem - život je krátký,
v Tvých očích je klid
a nemám chuť snít, co by bylo dál.

R:

Cesta

1. Tou cestou, tím směrem
prý bych se dávno měl dát.
Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají,
kus něhy ti za nehty slíbí a dají víc síly
se prát, na dně víc dávat než brát.
A i když se vleče a je schůdná jen v kleče
Donutí přestat se zbytečně ptát:

R: Jestli se blížím k cíli,
kolik zbývá víry,
kam zvou svodidla, co potmě mi lžou.
Zda couvám zpátky
a plýtvám řádky, co řvou,
že už mi doma neotevřou.

2. Nebo jít s proudem,
na lusknutí prstů se začít hned smát.
Mít svůj chodník slávy a před sebou davy
a přes zkroucená záda být součástí stáda,
ale zpívat a hrát, kotníky líbat a stát
na křídlech všech slavíků a vlastně už ze zvyku
Přestat se zbytečně ptát:

R: 2x

Dajána

1. Lidé o ní říkají, že je v lásce nestálá,
ona zatím potají jediného v mysli má.
Na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
Krásná, bláhová Dajána.
 2. Ten, kdo klid jí navždy vzal, odešel si bůhví, kam,
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
Předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,
Krásná, bláhová Dajána.
- *: Srdce, které zastesklo si,
s úsměvem teď žal svůj nosí,
stále čeká, čeká dál.
3. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
Sny, jenž voní skořicí, sny, jenž nelze obejmout,
sama bude věčně snít, nenalezne nikdy klid.
Krásná, bláhová Dajána.

Dráček Fuk

R: Fuk je prima dráček, přímo báječný,
už princezna z něj nepláče a princ ho hladit smí.
Kluk má z něho vláček i fáro závodní
a dokážou si spolu hrát sto chvilék a sto dní.

1. On vám totiž bejval postrach dračích skal,
princezny si vybíral a bál se ho i král.
Jednou ale přebíral, sněd husarskej pluk,
a to se potom nenadal, ho přepral malej kluk.

R:

2. Fuk se děsně styděl, styděl se celej den,
v sedmi hlavách přemýšlel, jak z týhle bryndy ven.
Sedm hlav se radí, až se rozbřečí,
v tom je ale pohladí malá ruka člověčí.

R:

3. Fuk si klidně hová, hová si i kluk,
medový hlas napoví, ty jsi můj dráček Fuk.
Sedm hlav se doví, není nač se rvát,
vždyť draci nejsou takoví a jsou si s klukem hrát.

Divoké koně

1. [: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :]
[: vzduch těžký byl a divně voněl tabákem. :]
2. Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor,
sper to čert jaká touha je to vedla za obzor.
3. Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
naše touho ještě neumírej, sil máme dost.
4. V nozdrách sládně zápach klisen na břehu jezera,
milování je divoká píseň večera.
5. Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku,
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníku.
6. Chtěl bych jak divoký kůň běžet nemyslet na návrat,
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.

Já viděl divoké koně.

Dokud se zpívá

1. Z Těšína vyjíždí vlaky, co čtvrt hodinu
včera jsem nespál a ani dnes nespočínu
svatý Medard můj patron tóká si na čelo,
ale dokud se zpívá ještě se neumřelo
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo
ale dokud se zpívá ještě se neumřelo
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu
vyjel jsem před chvílí konec je v nedohlednu
za oknem míhá se život jak leporelo
a dokud se zpívá, ještě se neumřelo
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze
houpe to houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa
zvedl jsem telefon a ptám se Lidi jste tam ?
a z veliké dálky do uší mi zaznělo
že dokud se zpívá ještě se neumřelo.

1970

1. Nevím, jestli je to znát, možná by bylo lepší lhát.
Jsem silnej ročník 70, tak začni počítat.

Nechci tu hloupě vzpomínat, koho taky dneska zajímá
silnej ročník 70, tak začni počítat

Tenkrát tu bejval jinej stát a já byl blbej na kvadrát.
Jsem silnej ročník 70, třeba například:

- R: Naši mi vždycky říkali:
Jen nehas, co tě nepálí,
Jakej pán takovej krám.

Naši mi vždycky říkali:
Co můžeš, sleduj z povzdálí
a nikdy nebojuj sám.

2. Nevím, jestli je to znát, možná by bylo lepší lhát.
Jsem silnej ročník 70, nemoh' jsem si vybírat.

Tak mi to přestaň vyčítat, naříkat, co jsem za případ.
Jsem silnej ročník 70 a možná že jsem rád.

R:

- C: Čas pádí, čas letí, těžko ta léta vrátíš zpět
A tak i Husákovy děti dospěly do Kristových let

Čas pádí, čas letí, a je to zvláštní svět
A tak i Husákovy děti dospěly do Kristových let

C: 2x

Drobná paralela

1. Ta stará dobrá hra je okoukaná,
nediv se brácho, kde kdo ji zná.
Přestaň se ptát, bylo nebylo líp,
včera je včera, Bohužel bohudík.

R: Nic není jako dřív,
nic není jak bejvávalo
Nic není jako dřív,
to se nám to mívávalo
Nic není jako dřív,
ačkoliv máš všechno, co jsi vždycky chtěla
Nic není jako dřív,
ačkoliv drobná paralela by tu byla.

2. Snad nevěříš na tajný znamení
všechno to harampádí balábile mámení.
Vážení platící jak všeobecně ví se
včera i dneska stále ta samá píseň.

R:

C: Promlouvám k vám ústy múzy,
vzývám tón a lehkou chůzi,
vzývám zítřek nenadálý,
odplouvám a mizím.

R2: Nic není jako dřív,
nic není jak bejvávalo
Nic není jako dřív,
jó to se nám to dlouze kouřovalo
Bohužel bohudík je s námi
ta nenahmatatelná intimita těla
Nic není jako dřív -
jen fámy, bla, bla, bla, bla, etc.
Nic není jako dřív,
nic není jak bejvávalo
Bohužel, bohudík...
Co myslíš ségra, je to hodně nebo málo?

Dobrák od kosti

1. Má milá jak ti je, tak jak ti je?
Jsem ten, kdo jednou tvý tělo zakryje.
Jsem ten, kdo tě jednou oddělá.
Potkalas zkrátka kohos neměla.
2. Jsi budoucí krev v mojí posteli
Jsem ten, kdo tě jednou jistojistě zastřelí
Jsem ten kdo ty tvoje krásný oči jednou zatlačí
jsi moje všechno a mně to nestačí
- R: Je to vážně silná káva, pláč a nebo vztek
nic už s tím nenaděláš
nech mě jenom hádat, jak jsi hebká na dotek
krásná a nedospělá
3. Víš, všechno má aspoň malý kaz
jsem ten, kdo ti jednou zlomí vaz
Má milá vždyť mě znáš jsem dobrák od kosti
a ty jsi ta co mi to jednou všechno odpustí
- C: Sejde z očí, sejde z mysli
jenom blázen věří na nesmysly
láska je čaroděj a ticho prý léčí,
ale zákon hovoří jasnou řečí

R+C:

4. Má milá jak ti je, tak jak ti je?
Jsem ten, kdo jednou tvý tělo zakryje.

Dej mi víc své lásky

1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, a hůů
co podporujou dobrou náladu. a hůů
Hodit klíče do kanálu,
sjet po zadku holou skálu,
v noci chodit strašit do hradu.

2. Dám si dvoje housle pod bradu, a hůů
v bílé plachtě chodím pozadu, a hůů
úplně melancholicky,
s citem pro věc jako vždycky,
vyrábím tu hradní záhadu.

R: Má drahá dej mi víc,
má drahá dej mi víc,
má drahá dej mi víc své lásky, a hůů
Já nechci skoro nic,
já nechci skoro nic,
já chci jen pohládit tvé vlásy. a hůů

3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, a hůů
mi dokonale zvednul náladu. a hůů
Natrhám ti sedmikrásky,
tebe celou s tvými vlásy,
zamknu si na sedm západů.

R:
3.

Frankie Dlouhán

1.

Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

R:

Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každěj měl ho rád.
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každěj, kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

2.

Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:

3.

Tak jednou Frankyho vám našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:

Hejkal

1.

Divnej jekot po lesích se prohání
až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj' SOS,
utichá až u potoka pod strání,
jó, takovýhle řvaní by nesnes' ani pes.

Žhavý rudý oči a drápy krvavý,
kosti chřestěj' v rytmu kastanět,
strašidelný vyťí a skřeky chraplavý,
tak to je hejkal, na to vemte jed.

R:

U nás hej, hej, hejkal straší v lese,
jen ten, kdo něco snese,
tam může v noci jít,
jeho hej, hej, hejkání se nese,
každej se strachy třese,
k ohni neseseďme se,
neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt.

2.

Kdo z vás tady na hejkaly nevěří,
ten může u nás přespát, až se zastaví,
nevystřčí špičku nosu ze dveří
a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví.

Jenom kalný oči a rysy strhané,
kalhoty si bude muset prát,
a děs a hrůza v hlase, jó, to mu zůstane,
až koktavě bude povídat, že:

R: + neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt, hej!

Hvězdičko blýskavá

1.

Hrozně ráda máš ten krám tam v přízemí
proč já blázen jsem tam byl a chtěl tě mít?
Z velkých fotek a malých roliček tvých, já znal tvůj smích
A ten úsměv dvouřadý jsem chtěl mít sám,
byl jsem pryč z té záhady že tě vážně mám
byl jsem s tebou od těch dob několikrát,
mám a nemám tě rád.

R:

Hvězdičko blýskavá, mám život svázaný s tvým.
Těžko tě získávám, lehkou tě ztrácím já vím.
Jak mám spát, co s tím? Jak mám žít a s kým?

2.

Dál se vrhat za tebou, to nic nezmění,
úděl bumerangů dvou je míjení,
tak tě míjím, ať tě někdo lepší má, jen ať v tom nejedu já.
Ze tvé krásy chladných stěn šel někdy mráz,
mohlas mít sto známých jmen a já se třás,
ale štěstí jsem dostal víc, než kdy dřív, už nechod', zas bych kýv.

R:

Ho ho Watanay

1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
Dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
Kyokéna, kyokéna.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
Vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
Má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná.
Vánek, co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.

R:

Hlídač krav

C:

Pam, pam pa ram pam pa ra ram...

1.

Když jsem byl malý, říkali mi naši:

Dobře se uč a jez chytrou kaši,
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,
já jim ale na to řek': Chci být hlídačem krav.

R:

Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
od rána po celý den zpívat si jen,
zpívat si:

C:

2.

K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
tal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

C:

3.

Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

C:

C:

Hádala se duše s tělem

1. [: A když bylo před kostelem
Hádala se duše s tělem :]
2. Tělo, tělo, cos dělalo
O duši jsi nic nedbalo
3. Cos vidělo, to jsi chtělo
Na hříchy jsi nevzpomnělo
4. Tělo, tělo, tělo hříšné
Bývalo jsi v světě pyšné
5. Chodilo jsi v stříbře, zlatě
A já ležím v hlíně, blátě
6. Chodilo jsi po muzikách
A já ležím v těžkých mukách
7. Nedávej mně, duše, viny
Bylas se mnou v každé chvíli
8. Byla-li jsem já kdy s tebou
Nevládla jsem sama sebou

1.

Holky z naší školky

1. Majdalenka, Apolenka s Veronikou
a taky Věrka ,Zdeňka, Majka, Lenka s Monikou.
No jasně Klára Ančí, Bára Mančí už nevím čí,
to všechno byly holky z naší školky senzační.

R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou?
A kde maj hračky svý,
ty naše lásky tříletý.
Pá, pá, pá, řekli jsme pá před školou.
Bylo nám právě šest
a začla další dívčí show.

2. Ve škole Daniela, Michaela s Romanetou
a taky Adriána, Mariána se Žanetou.
A hlavně příma Radka, kamarádka, co všechno ví.
Tyhlety holky byly naše víly školních dní.

R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou
a kde maj v žákovský,
ty naše lásky klukovský.
Čau, čau, čau, řekli jsme čau před školou.
Táhlo nám na patnáct
A začla další dívčí show.

3. Na gymplu bezva Šárka, třída Klárka, Táňa jak sen
a taky senza Janka v podkolenkách, veselá jen.
A všechny v sexy tričku postavičku měli ham ham,
no prostě příma štace, inspirace k maturám...

R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou
a kde maj zazděný
ty naše lásky vysněný.
Au, au, au, vzdychli jsme au, čau a pá.
Už se dál nekoná
žádná dívčí školní show.

4. I když pak poznali jsme spoustu dalších dívek a jmen,
plavovlásky, černovlásky, žár i sen.
V rytmu diska: z dálky, z blízka, i v náručí,
presto jsou stále holky z naší školky nejhezčí...

R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou
a kde maj cůpky svý,
ty naše lásky tříletý.
Pá, pá, pá, říkáme dál před školou,
to se ví, léta jdou
Ale ty holky nestárnou.

Hvězdář

1.

Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Každá další vina, odkrývá moji vinu.

Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Každá další vina odkrývá moji vinu.

C1:

Ve vínu dávno nic nehledám, (Ve vínu dávno nic nehledám) nehledám.

Ve vínu dávno nic nehledám, (Ve vínu dávno nic nehledám) nehledám.

R:

Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen, ať je den, noc ne.

Jak luna mizíš s nocí v milostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen, ať je den, noc ne.

C2:

Od proseb dávno nic nečekám.

Od proseb dávno nic nečekám.

3.

Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná,
a já ti do infuzí chci přilít trochu vína.

Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,
s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.

C1:

R:

3x:

Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.

Od vlků odraná, hvězdáře Giordana.

Odpouštíš...

Holubí dům

1.

Zpívám ptákům a zvláště holubům,
stával v údolí mém starý dům,
ptáků houf zaléтал ke krovům,
měl jsem rád holubích křídel šum.

2.

Vlídna dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach,
ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům jeho práh.

R:

Hledám dům holubí,
kdopak z vás cestu ví,
míval stáj roubenou, bílý štít.
Kde je dům holubí a ta dívka, kde spí?
Vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

3.

Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům,
odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.

4.

Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí,
můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.

R:

Jedeme za sluncem

1. Naši paní domácí, tu může trefit šlak,
když v sobotu odpoledne začne houkat vlak,
až se jí ty nakynutý buchty připečou,
pak jí cestou na nádraží spustíme tu svou:

R: Jedeme za sluncem a holky mávají,
jedeme za sluncem o kousek blíž,
jedeme za sluncem, no to je nával,
kdo umí, pozdraví, třeba "těpic!"

2. Od pondělka do soboty neumí se smát
průvodčí, co léta říká: "Nemám trampy rád,"
když to kluci rozbali a spustí kontrabas,
zapomene štípat lístky, chytá druhej hlas.

R:

3. Obloha se zamračila, možná bude lejt,
nejsme přece z marcipánu ani žádnéj prejt,
známe pana hospodskýho, co je hrozně rád,
když zaplatíme, odcházíme a začínáme hrát.

R: + nebo "ahoj!"

Jdem zpátky do lesů

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

R: Z ráje, my vyhnání z ráje,
kde není už místa, prej něco se chystá,
z ráje nablýskaných plesů,
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R:

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávají rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:

Johanka

1. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
jenom s vírou svou stojí dívka plavá, bílá,
oheň nad hlavou, jenom s pravdou dál.

R: Hej, muži, přidej, oheň spí,
vždyť lidé se nudí jen,
ať plameny nesou zprávu zlou,
jak skončil soudný den s Johankou.

2. Dík svůj dal ti král, celá Francie si zpívá,
to se osud smál, smutek utíká,
s pannou Johankou ke štěstí se země dívá,
vítr zprávu vál, že se dýchat dá.

R:

3: S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
popel s vánkem ví, co se v dívčím srdci skrývá,
hra se zastaví, jiná začíná.

R: bez „s Johankou“

Jelen

1. Na jaře se vrací od podzima listí,
mraky místo ptáků krouží nad Závistí,
kdyby jsi se někdy ke mně chtěla vrátit,
nesměla bys, lásko, moje srdce ztratit.

R: Zabil jsem v lese jelena,
bez nenávisti, bez jména,
když přišel dolů k řece pít,
krev teče do vody, v srdci klid.

2. Voda teče k moři, po kamenech skáče,
jednou hráze boří, jindy tiše pláče,
někdy mám ten pocit, i když roky plynou,
že vidím tvůj odraz dole pod hladinou.

R:

3. Na jaře se vrací listí od podzima,
čas se někam ztrácí, brzo bude zima,
svět přikryje ticho, tečka za příběhem,
kdo pozná, čí kosti zapadaly sněhem.

R: 2x

Jožin

1. Jedu takhle tábořit, Škodou 100 na Oravu
Spěchám, proto riskuji, projíždím přes Moravu
Řádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jožin!

R: Jožin z bažin močálem se plíží,
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
Jožin z bažin už si zuby brousí,
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek mi u Slivovice,
živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD.

R:

3. Říkám: Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R2: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin, dostal se na kámen,
Jožin z bažin, tady je s ním ámen!
Jožina jsem dohnal, už ho držím, johoho,
dobré každé love, prodám já ho do ZOO.

Kutil

1. Jsem kutil, mám malou dílnu víc mě nezajímá,
mý hobby je moje práce, šťastnej člověk každej kdo to tak má.
Mám ženu, je mladá krásná chytrá přívětivá,
má jednu malinkatou chybu, že si se mnou vůbec nepovídá.

R: A tak hledám holku s dílnou,
co by chtěla kluka s dílnou,
abych nebyl sám.

2. Jsem kutil, mám malou dílnu víc mě nezajímá,
má práce je moje hobby, šťastnej člověk každej kdo to tak má.
Mám ženu, je mladá krásná chytrá přívětivá,
má jednu malinkatou chybu, že si se mnou vůbec nepovídá.

R:

Když mě brali za vojáka

1.

Když mně brali za vojáka
stříhali mně dohola.
Já vypadal jsem jako blbec
Jak ti všichni dokola,
la, la, la
jak ti všichni dokola.

2.

Zavřeli mně do kasáren,
začali mně učit
jak má správný voják žít
a svou zemi chránit.

3.

Na pokoji po večeři
ke zdi jsem se přitulil.
Já vzpomněl jsem si na svou milou
krásně jsem si zabulil.

4.

Když přijela po půl roce mě
jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic.

5.

Neplačte, vy oči moje,
ona za to nemohla,
protože mladá dívka lásku potřebuje,
tak si k lásce pomohla.

6.

Major nosí velkou hvězdu,
před branou ho potkala.
Řek jí, že má zrovna volnej kvartýr,
tak se sbalit nechala.

7.

Co je komu do vojáka,
když ho holka zradila.
Nashledanou, pane Fráňo Šrámku,
písnička už skončila.
Jakpak se Vám líbila?
No nic moc extra nebyla.

Kozel

1.

Byl jeden pán, ten kozla měl,
velice si s ním rozuměl.

Měl ho moc rád,
opravdu moc,
hladil mu fous,
na dobrou noc.

2.

Jednoho dne se kozel splet,
rudé tričko pánovi sněd
když to pán zřel,
zařval je-jé,
svázal kozla
na koleje

3.

Zapískal vlak, kozel se lek
to je má smrt, mečel mek mek
jak tak mečel,
vykašlal pak
rudé tričko,
čímž stopnul vlak

Knockin' on Heaven's Door

1.

Mama, take this badge off of me
I can't use it anymore
It's gettin' dark, too dark to see
I feel like I'm knockin' on heaven's door

Hej, hej, hej hej hej

R:

[: Knock, knock, knockin' on heaven's door
Knock, knock, knockin' on heaven's door :]

Hej, hej, hej hej hej

2.

Mama, put my guns in the ground
I can't shoot them anymore
That long black cloud is comin' down
I feel like I'm knockin' on heaven's door

Hej, hej, hej hej hej

R: 2x

Kytka

1.

Otvírám lásku na stránce,
přišel jsem, milá má, něco ti dát,
zeptat se, co děláš a jakej byl den,
pohládit tvář, tu kytku si vem.

R:

Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
jestli má touha tě neporání,
ty jsi tak jiná, pojd', ruku mi dej,
s tebou je celej svět jak vyměněnej.

2.

Sedíme tu spolu a slova si jdou,
propletený prsty leží na kolenou,
oči jako čert a malinkej nos,
ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

R:

R+1.

Kouřová clona

1.

Jako na obzoru mrak, jako v tunelu vlak,
jako křik a hádky za záclonou.
Skrýváš, co v sobě máš, jenom nerad se ptáš
a žiješ jako za kouřovou clonou.

2.

Jako trnový květ, máš svůj vysněný svět
spjatý s naším jenom křehkou sponou.
V něm jsi jenom ty dám, jako křižník i prám
mezi lidmi za kouřovou clonou.

R:

A když zafouká vítr, který rozžene dým,
spojí naše životy a můj pohled s tvým.
Kdo z nás dvou udělá k sobě blíže krok,
ten vítěz bude, ne už jen sok.

3.

Jako filmový pás, který zachytí nás,
ale stejně jsme jak za oponou.
Tak točíme dál, teď už leží, kdo stál,
mezi lidmi za kouřovou clonou.

1.

R:

Lady Black

1. Má černé oči, černý vlas, když zpívá má překrásný hlas
a černé šaty nosí, říkají jí Lady Black.
2. Když zpívá, tak já procítám a potom slzy v očích mám,
já chápu lásku, chápu štěstí, chápu Lady Black.
3. Ta píseň slova nesnáší, přesto útěchu přináší
a v té písni je i duše malý Lady Black

R: Áááá...

4. Jak rád bych uměl takhle hrát, jak rád bych viděl ji se smát
jak rád bych připoutal svý štěstí k malý Lady Black
5. V mládí ji nikdo nehladil, nevlastní otec jen ji bil,
když z hospody se vracel domů k malé Lady Black.
6. Když plakat potom přestala, jen tichounce si zpívala,
tu píseň, kterou dodnes zpívá malá Lady Black.

R:

7. Když jí bylo šestnáct či víc, utekla od otce pryč
a na stolečku zůstal lístek „Sbohem, Lady Black“.
8. Za peníze, co šetřila, kytaru si koupila
a na lavičce v parku hrála malá Lady Black

R:

- (9. Často asi měla hlad a často neměla kde spát
však mé pozvání nepřijala malá Lady Black)
10. Měla své šaty havraní, když snědla prášky na spaní
a druhý den už v nebi byla malá Lady Black.
11. Když večer jsem byl v baru pít, tak vůbec jsem už nechtěl žít,
když jsem si vzpomněl, že už není malý Lady Black.
12. Pak jsem si řek', ty musíš dál, už jen kvůli tomu, abys hrál,
tu píseň, kterou dodnes zpívá malá Lady Black.

R:

Láďa jede lodí

1.

Láďa jede lodí,
tou lodí výletní,
k Lídě, co s ní chodí,
zkrátka Láďa jede k ní.
Jestli sebou hodí
ten parník výletní,
Lída bude překvapena,
že je Láďa s ní.

R:

V podpalubí topič přikládá,
na lodí je skvělá nálada.
A celý kraj, kraj, kraj,
to cítí že je máj,
Láďa Lídu vyhledá a pak si pusu daj.
a celý kraj, kraj, kraj,
to cítí že je máj,
Láďa Lídu vyhledá a pak si pusu daj.

2.

Lída jede lodí,
tou lodí výletní,
k tomu, co s ní chodí,
ale ten zas jede k ní.
A tak vlastní vinou
dvě srdce dychtivá,
nešťastně se minou,
inu tak to chodívá.

R:

Lachtani

1.

Jedna lachtaní rodina
rozhodla se, že si vyjde do kina
jeli vlakem, metrem, lodí a pak tramvají
a teď u kina Vesmír lachtají
lachtaní úspory dali dohromady
koupili si lístky do první řady
táta lachtan řekl nebudem třít bídu
a pro každého koupil pytlík arašídů.

R:

[:Lach lach jéé jéé, lach lach jéé jéé:]

2.

Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na grotesky
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se setmělo
co to ale vidí jejich lachtaní zraky
sníh a mráz a sněhové mraky
pro veliký úspěch změna programu
dnes dáváme film Ze života lachtanů.

R:

3.

Táta lachtan vyskočil ze sedadla
nevídaná zlost ho popadla
proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jak turecký med
tady zima doma zima všude jen chlad
kde má chudák lachtan relaxovat?
nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašídů po kině.

R:

4.

Tahle lachtaní rodina
od té doby nechodí už do kina,
lach, lach.

Lišaji

1.

Kroužili lišaji při samém okraji,
při samém okraji života.
Při samém okraji stíny dva lišají,
srdce jim tluče a třepotá.

R:

Déšť bije do oken,
tma něžně skřípe do skel,
jak v spánku hlubokém,
kdy kouzla tajou s voskem.

2.

Kroužili lišaji při samém okraji
po kraji bota ne bota.
Hou hou hou a hou
s písničkou lišajovou.

1.

R:

3.

Kéž zavedou do ráje lišaji, lišaje,
bude-liž a je sobota.
Hou hou hou a hou
s písničkou lišajovou.
Kéž zavedou do ráje lišaji, lišaje,
bude-liž a je sobota.

Lokomotiva

1. Pokaždé když tě vidím, vím, že by to šlo
a když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě napadlo
jestli nechceš svýho osla vedle mého osla hnát,
jestli nechceš se mnou tahat ze země rezavej drát

R: Jsi Lokomotiva, která se řítí tmou,
jsi indiáni, kteří préríí jedou,
jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
jsi prezident a já tvé spojené státy

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má
je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená,
a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima niť,
můžeme si takhle volat, když budeme chtít

R:

3. Každý příběh má svůj konec, ale né ten náš,
nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš,
naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem,
já to každéj večer spláchnu půlnočním expresem

R:

4. Dětem dáme jména Jessie, Jarett, Jack a John,
ve sto padesáti letech ho budu mít stále jako zvon,
a ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu,
stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu

R: 2x

Mezi horami

1. [: Mezi horami, lipka zelená. :]
[: Zabili Janka, Janíčka, Janka,
miesto jeleňa. :]

2. Keď ho zabili, zamordovali,
na jeho hrobě, na jeho hrobě
kříž postavili.

3. Ej křížu, křížu, ukřížovaný.
Zde leží Janík, Janíček, Janík
zamordovaný.

4. Tu šla Anička, plakat Janíčka.
Hned na hrob padla a viac nevstala
dobrá Anička.

Malé kotě

1. Malé kotě (mňau mňau),
spalo v botě (mňau mňau)
Nehas, co tě (mňau mňau)
nepá, nepálí.
 2. My jsme kotě spáti v botě
po robotě necha, nechali.
- C: To, co kotě poví, ti jedním pohledem,
to my ani slovy, povědět nesvedem.
3. Věz, že kotě, co spí v botě,
to tě potě, to tě potěší.
- R: Hoši a děvčata, pěstujte kořata
Země je kulatá a místa je tu dost.
Kotě je solidní, nervy vám uklidní,
nebudte nevlídní a hned vás přejde zlost.
- 1.
 - 2.

Morituri te salutant

1. Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
[: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
a pířka touhy z křidel Pegasů. :]
 2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
[: a z očí chtějí jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :]
- R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
počkejte chvíli! Mé oči uviděly
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
seržante! Mávnou, a budu zasvěceni!
Morituri te salutant, morituri te salutant!
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
[: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :]
 4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
[: rezavý kvěr - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :]
- R:

Máňa

1.

Na Pankráci v cele, sedí vězeň mladý,
po letech ho čeká zase svoboda.
Přes malé okénko zadumaně hledí,
krutá bolest v srdci ho hlodá.

2.

Šinu si to takhle večer k zapadáku,
když v tom jeden komplic ke mně hovoří:
chytili jsme Máňu v koženém kabátu,
do rána jí svíčka dohoří.

3.

No tak vidíš, Máňo, přece jsme tě lízli,
tohle jsi nám, holka, dělat neměla!
Zradila jsi partu, chodila jsi s fízly,
teď dostaneš mordu do těla.

4.

Byla velká bída, bylo málo cejnů,
proto jsi se Máňo sčuchla s chlupatým
a já si tě teď za to vlastnoručně sejmu,
nechám tě tu s prádlem flekatým.

5.

Nejhorší je na tom, že to bylo s chlupem,
co nám loni v létě partu rozdělal
a já budu Máňo, já budu tím klukem,
kterej tě teď za to voddělá.

6.

Zavři oči smutný, moje milá Máňo,
já jsem tě měl holka doopravdy rád,
že jsi krysařila, máš teď dokonáno,
parta chce bejt jistá, tak jdi spát!

7.

Náhle třeskl výstřel, tichým zapadákem,
tam, kde policie dávno nechodí,
nežije už Máňa v koženém kabátě,
na nikoho nic už nepoví.

Montgomery

1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy, (smáčel vlasy)
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
kde jsou zbytky tvojí krásy, (tvojí krásy)
to ví dneska snad jen Bůh.

R: Z celé jižní Eskadrony, (Eskadrony)
nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony, (bijou zvony)
déšť ti smejevá ze rtů růž.

2. Na kopečku v prachu cesty (v prachu cesty)
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty (od nevěsty)
ale ruka leží dál.

R:

3. Tvář má zšedivělou strachem (no vážně strachem)
zbylo v ní pár těžkejch chvil,
proužek krve stéká prachem, (stéká prachem)
déšť mu slepil vlas jak jíl.

R:

4. Déšť ti šeptá jeho jméno, (jeho jméno)
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život, (víc než život)
to ti nikdy nepoví.

R:

Můj svět

1.

Můj svět jsou divadelní rekvizity
nejmilejší z rekvizit pro mě jsi ty
chystám ti jedno malé představení
vstupný je dobrovolný v kase nikdo není

Má malá loutková realita
smát se a plakat do polosyta
svět plný báječných seznámení
svět co trochu je a trochu není.

R:

A mně se zdá, že je to hra
co nemá konec ani začátek
co bude dál je ve hvězdách
Robinson stále čeká na pátek.

2.

Stojím tu na rohu už několik let
divadlo, kavárna, kino Svět
nenech se přemlouvat, směle dál
vlož do mě svůj životní kapitál

Předvedu ti sebe, tebe, předvedu nás
zítra tě rozpláču, pozítří pobavím zas
jsem kandidát loutkových věd
www.prkna.svet.cz

R:

R: +4x Budu ti hrát věci šílený, budu ti hrát, dokud mě neodnesou ze scény

Magdaléna

1.

Zapal ten oheň ve mně. Čeho se bojíš?

Zápalkou škrtni jemně.

Zapal ten oheň ve mně. Čeho se bojíš?

Zimou se celá třeseš, proč venku stojíš.

Pojď dál, prosím tě, nenech se, prosit se dál. Nenech se!

2.

Sedíme na pavlači, přichází ráno, tobě se lesknou oči.

Sedíme na pavlači, přichází ráno a mně se hlava točí.

Pojď dál, prosím tě, nenech se, prosit se dál. Nenech se!

R:

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí,

Magdaléno, tvoje vlasy leží pod mou postelí,

a i když jsme to nechtěli,

oblíkáš se, pročpak asi?

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí

jsem sám.

3.

Stojíme na rozcestí a zvony zvoní, daleko od bolestí.

Stojíme na rozcestí a zvony zvoní, možná nás čeká štěstí.

Pojď dál. Prosím tě nenech se. Prosit se dál. Nenech se!

R:

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí,

Magdaléno, tvoje vlasy leží pod mou postelí, a i když jsme to nechtěli,

oblíkáš se, pročpak asi?

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí

máš těžké srdce a mokré řasy.

Když vycházíš ze dveří, tak sama tomu nevěříš.

Nenech se!

Nenech se!

Malování

1.

Nesnaž se, znáš se.
Řekni mi co je jiný,
jak v kleci máš se
pro nevinný.
Noci dlouhý
jsou plný touhy
a lásky nás dvou.

Všechno hezký za sebou mám,
můžu si za to sám
V hlavě hlavolam,
jen táta a máma jsou s náma,
napořád s náma.

R:

To je to tvoje malování
vzdušnejch zámků, malování
po zdech holejma rukama,
tě nezachrání, už máš na kahánku,
tě nezachrání, už seš na zádech
Je to za náma,
ty čteš poslední stránku,
za náma, na zádech,
za náma, už máš na kahánku,
mezi náma, mi taky došel dech

R:

2.

Znáš se.
Řekni mi co je jiný,
jak v kleci máš se,
pro nevinný.
Noci dlouhý
jsou plný touhy
a lásky nás tří.

Mravenčí ukolébavka

1. [: Slunce šlo spát
za hromádku klád
na nebi hvězdy klíčí.
Už nepracuj,
mravenečku můj,
schovej se do jehličí. :]

R: Máš nožičky uběhané,
den byl tak těžký.
Pojď, lůžko máš odestlané
v plátku od macešky.

2. Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlama ho hladí.

Na kameni kámen

1. Jako suchej, starej strom,
jako všeničící hrom,
jak v poli tráva
připadá mi ten náš svět, plnej řečí,
a čím víc, tím líp se mám.

R: Budem o něco se rvát,
až tu nezůstane stát
na kameni kámen.
A jestli není žádněj Bůh,
tak nás vezme země - vzduch,
no, a potom amen.

2. A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den
bohatší králů.
Přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou,
jen pro tu svou.

R:

3. Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde,
přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
taky jsem si zvyk' na všechno kolem nás.

R:

Náhrobní kámen

1.

Když půjdeš po cestě, kde růže vadnou,
kde rostou stromy bez listí
tak dojdeš na místo, kde tvý slzy spadnou na hrob,
co nikdo nečistí.

2.

Jen starej rozbitej náhrobní kámen,
řekne ti, kdo nemoh už dál.
Tak sepní ruce svý a zašeptej ámen
ať jsi tulák nebo král.

Rec:

Dřív děvče chodilo s kyticí růží rozdávat lidem štěstí a svůj smích.
Oči jí maloval sám Bůh černou tuší, pod jejím krokem tál sníh.

3.

Všem lidem dávala náručí plnou,
sázela kytky podél cest
jednou však zmizela a jako když utne,
přestaly růže náhle kvést.

4.

Pak jsem ji uviděl, ubohou vílu,
na zvadlých květech věčně snít
všem lidem rozdala svou lásku a sílu,
že sama dál nemohla už žít.

5.

Tak jsem jí postavil náhrobní kámen
a čerstvé růže jsem tam dal.
Pak jsem se pomodlil a zašeptal ámen
a svojí píseň jsem jí hrál...

Nad stádem koní

1.

Nad stádem koní,
podkovy zvoní, zvoní,
Černý vůz vlečou a slzy tečou
a já volám...

Tak neplač můj kamaráde,
Náhoda je blbec, když krade,
Je tuhý jak vecka a řeka ho splaví,
Máme ho rádi, no tak co, tak co, tak co....

2.

Vždycky si přál, až bude popel,
i s kytarou, vodou ať plavou,
jen žádný hotel
s křížkem nad hlavou.

Až najdeš místo, kde je ten pramen,
a kámen, co praská,
budeš mít jisto, patří sem popel,
a každá láska, no tak co, tak co, tak co...

3.

Nad stádem koní,
podkovy zvoní, zvoní,
Černý vůz vlečou a slzy tečou
A já šeptám...

Vysyp ten popel kamaráde,
do bílé vody, vody,
Vyhasnul kotel a náhoda je,
štěstí od podkovy,

heja heja hejá

2x: Vysyp ten popel kamaráde,
do bílé vody, vody,
Vyhasnul kotel a náhoda je,
štěstí od podkovy,

Niagara

1.

Na břehu Niagary, stojí tulák starý,
na svou první lásku vzpomíná.
Jak tam stáli spolu, dívali se dolů,
až jim půlnoc spadla do klína.

R1:

Teskně hučí Niagara, teskně hučí do noci,
komu vášeň v srdci hárá, tomu není pomoci,
komu vášeň v srdci hárá, tomu není pomoci.

R2:

Střemhlav do propasti padá proud,
na něm vidím tebe děvče plout,
škoda že ten přelud krásný nelze obejmout.

2.

Osud tvrdou pěstí, zničil lidské štěstí
i ten nejkrásnější jara květ
i ten kvítek jara vzala Niagára
ta jej nevrátí nikdy zpět.

R1:

Nagasaki Hirošima

1.

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
z takový lásky většinou nezbyde nic,
z takový lásky jsou kruhy pod očima
a dvě spálený srdce, Nagasaki Hirošima.

2.

Jsou jistý věci co bych tesal do kamene,
tam kde je láska, tam je všechno dovolené
a tam, kde není tam mě to nezajímá,
jó dvě spálený srdce, Nagasaki Hirošima.

3.

Já nejsem svatej ani ty nejsi svatá,
jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hřála, když mi někdy byla zima,
jó dvě spálený srdce, Nagasaki Hirošima.

1.

+ dvě spálený srdce, Nagasaki Hirošima...

Omnia vincit amor

1. Šel pocestný kol hospodských zdí,
přisedl k nám a lokálem zní
pozdrav jak svaté přikázání:
Omnia vincit Amor.

2. Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal,
omnia vincit Amor.

R: Zlaťák pálí, nesleví nic,
štěstí v lásce znamená víc,
všechny pány ať vezme ďas!
Omnia vincit Amor.

3. Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč,
omnia vincit Amor.

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
Omnia vincit Amor.

R:

5. Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: "Pochopíš sám
omnia vincit Amor - všechno přemáhá láska."

R:

6. Teď s novou vírou obcházím svět,
má hlava zšedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět:
Omnia vincit Amor, omnia vincit Amor...

Okoř

1.

Na Okoř je cesta jako žádná ze sta, vroubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samoten na světě, sotva pletu nohama,
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí, začli sobě notovat.

R:

Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát,
ta měla ve zvyku podle svého budíku
o půlnoci chodit strašívát,
od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč,
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komnaty klíč.

2.

Jednoho dne zrána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden,
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes, nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, vášnivě ji líbal, dostal z toho zimnici.

R:

Oranžový expres

1. Už z rodného ranče vidím jen komín a stáj, hej,
už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good-bye.

2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší
svit brzdařský lucerny, komáři jisker v ovzduší,
a pak, když oranžovej expres mi houká do uší.

Rec: "Helou, kam jedeš, tuláku?"
"Nevím."
"Na New York?"
"Nevím."
"Nebo na Nashville?"
"Nevím, mně stačí, když slyším, jak ty pražce drncaj' dúdá-dúdá-dúdá-dúdá ..."

3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
ve svém tuláckém vaku šmátrám po lahvi Tokaje,
píseň oranžového vlaku si zpívám do kraje.

4. Už z rodného ranče nevidím komín a stáj, hej,
už z rodného ranče nevidím komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good-bye.

Pískající cikán

1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
tam, kde stráň končí vonicí, si písničku někdo píská.
2. Ohlédne se a "propána!", v stínu, kde stojí líska,
švarného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
3. Chvilí tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
"ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti zpíská."
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská."
6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská...

Prodavač limonád

1. Jen řekněte mi co vás bolí,
když kolem vládne veselí,
u kulatých stolů šťouchají se spolu
jako děti dospělí .
Já v čele stánků pruhovaných
stojím jako generál
sortiment se pyšní z broskví, jahod, višní
elixír jsem udělal.
- R: Jsem jenom prodavačem limonád
a skrze bublinky se na svět koukám,
uhasím vaši žízeň milerád,
poutavě zavolám: Pojdte si dát, stojí halířů pár
limonáda kvalitní, limonáda kvalitní.
2. Moje činy lidumilné
historie oslaví,
na děti mých dětí z knížek bude hledět
můj obličej hloubavý.
A z kelímků papírových
mě pyramidu postaví
statisíce lidí, bohatí i chudí
připijou mi na zdraví

R:

Pražce

1. Házím tornu na svý záda, feld flašku a sumky,
navštívím dnes kamaráda z železniční průmkky.

R1: Vždyť je jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky, a muziko, ty hraj.

2. Vystupuji z vlaku, který mizí v dálce,
stojím v České Třebové a všude kolem pražce.

3. Pohostil mě slivovicí, představil mě Mařce,
posadil mě na lavici z dubového pražce.

4. Provedl mě domem - nikde kousek zdiva,
všude samej pražec, jen Máňa byla živá.

R2: To je to jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky, a muziko, ty hraj.

5. Plakáty nás informují: "Přid' pracovat k dráze,
pakliže ti vyhovují rychlost, šmír a saze."

6. A jestliže jsi labužník a přes kapsu se praštíš,
upečeš i krávu na železničních pražcích.

7. A naučíš se skákat tak, jak to umí vrabec,
když na nohu si pustíš železniční pražec.

R1:

8. Když má děvče z Třebové rádo svého chlapce,
posílá mu na vojnu železniční pražce.

9. A když děti zlobí, tak hned je doma mazec,
Děda Mráz jim nepřinese ani jeden pražec.

R2:

10. Před děvčaty z Třebové chlubil jsem se silou,
pozvedl jsem pražec, načež odvezli mě s kýlou.

11. Pamatuji pouze ještě operační sál,
pak praštili mě pražcem a já jsem tvrdě spal.

R3: A bylo jaro, zapni si kšandy,
lítaly vlaštovky a zelenal se háj.

Panenka

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
tak odplul ten prvý den zmáčený krví,
ani pouťovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámost jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Paní má se má

1. Každé ráno probouzí mě sluncem hořícím
a listy jív se rosou zachvějí,
vítá mě tu šafrán spolu s jemnou skořicí
a jas tvých očí s barvou šalvějí.
2. Každé ráno otvírám svůj krámeček pod věží
a vůněmi vám kornout naplním,
ke mně každý spěchá od nás hned tak neběží,
dnes každý zná můj krámeček s kořením.

R: Říkají, že paní má se má,
že její muž jsem právě já,
dávno ví, proč ráda mě a s pýchou objímá,
[: paní má se má, voní mátou. :]

3. Každý večer zavírám svůj krámeček petlicí
a otvírám svou náruč dokořán,
teplo tvé mě vábí, moje láska vonící,
i den k nám vklouzne vůní uhoupán.
4. Každý večer uvařím ti jasmínový čaj
a ustelem si květem lipovým,
pohár vína půlnoční teď naplň po okraj,
co nestačíš mi říct, sám dopovím.

R:

Ptáčata

1.

Na kolejích stála a za uchem květ,
vlasy trávou zavázaný,
s kytarou na zádech, strun už jen pět,
hezký oči uplakaný.

2.

Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj neví co dál.
Vyšlápli jsme ránem a v neděli zpět,
za tejdén jsem u trati stál.

R:

Víš, holky těžší to maj,
víš, holky těžší to maj.

3.

Říkal jsem jí štístko zatoulaný,
vždycky smála se a začala hrát.
O potocích, trávě a o znameních.
co lidi uměj ze zloby dát.

R:

Pět ježibab

1.

Pět ježibab s jedním okem
letí, letí nad potokem,
letí jako hejno ptáků,
pět ježibab na smetáku

2.

Pět ježibab s jedním uchem
jako hejno letí vzduchem,
letí, letí v letu svačí
pět ježibab na tryskáči.

3.

Pět ježibab s jednímnosem
volá na mě: "Arnošt, pojď sem!"
A když nejdu, tak se štětí,
pět ježibab na koštěti

Proměny

1.

Darmo sa ty trápíš, můj milý synečku,
nenosím já tebe, nenosím v srdéčku.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

2.

Copak sobě myslíš, má milá panenko,
vždyť ty jsi to moje rozmilé srdénko.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.

3.

A já sa udělám malú veveričku,
a já ti uskočím z dubu na jedličku.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

4.

A já chovám doma takú sekerečku,
ona mi podetne důbek i jedličku.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.

5.

A já sa udělám tu malú rybičku,
a já ti uplynu pryč po Dunajičku.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

6.

A já chovám doma takovou udičku,
co na ni ulovím kdejakú rybičku.
A ty přece budeš má, lebo mi tě pán Bůh dá.

7.

A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskú stranu.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

8.

A já chovám doma starodávnú kušu,
co ona vystřelí všeckým vranám dušu.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.

9.

A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

10.

A sú u nás doma takoví hvězdáři,
co vypočítajú hvězdičky na nebi.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.

Růže kvetou dál

1.

Ty, kdo bloudíš sám a sám
dlažbou měst a jejich špínou,
smutkem dní a nudou línou,
já tě znám.

Ty, kdo ztratils přízeň dam,
kdo jsi lásce ustlal v hrobě,
škodíš tím jenom sám sobě,
že jsi sám.

R:

Podívej, kvete růže.

Podívej, kvete růže.

Podívej, kvete růže, ta tvá.

2.

Ty, kdo nevíš kudy kam
samou bídou koncem týdne,
nemáš mládí právě klidné,
já tě znám.

Kdo se topíš jako prám
v naší rozbouřené době,
v téhle chvíli právě tobě
zazpívám:

R:

3.

Ty, kdo znáš se k dětskejm hrám,
ač tě bosé nohy zebou,
počkej na mě půjdu s tebou,
já tě znám.

Slunce zamklo zlatý chrám,
noc ta dáma v černé róbě
volá hvězdu a jdou obě
přímo k nám.

R:

4.

Ty, kdo víš a ty, kdo znáš,
kdo jsi duše ctná a čistá
a kdo v srdci kousek místa
pro mě máš.

Až se zklamou nebo až
ztratím víru v tuhle řádku,
pak ty mně zas na oplátku
zazpíváš:

R:

Rosa na kolejích

1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
podivnej pták, pták nebo mrak.

R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
telegrafní dráty hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
je ráno, je ráno,
nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

R:

Rána v trávě

R: Každý ráno boty zouval,
orosil si nohy v trávě,
že se lidi mají rádi, doufal,
a procitli právě.
Každý ráno dlouze zíval,
utřel čelo do rukávu,
a při chůzi tělem sem-tam kýval,
před sebou sta sáhů.

1. Poznal Moravěnku krásnou
a vínečko ze zlata,
v Čechách slávu muzikantů
umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

Růže z Texasu

1.

Jedu Vám takhle stezkou dát koňům k řece pít,
v tom potkám holku hezkou, až jsem Vám z koně slít.
Měla kytku žlutých květů, snad růží, co já vím,
znám plno hezkejch ženskejch k světu,
ale tahle hraje prim.

R:

Kdo si kazí smysl pro krásu, ať s tou anebo s tou.
Dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
Ať máš kolťák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

2.

Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým,
a že hrozně rada tančí, však právě nemá s kým.
Tak já jsem se ji nabídl, že půjdu s ní a rád,
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

3.

Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh' přát,
ona byla krásná, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R:

4.

Od těch dob švy stádo koní sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak v duchu pořád hladím tu růží voňavou.

R:

Scarborough fair

1. Are you going to Scarborough Fair?
Parsley, sage, rosemary and thyme
Remember me to one who lives there
For once she was a true love of mine
 2. Have her make me a cambric shirt
Parsley, sage, rosemary and thyme
Without no seam nor fine needle work
And then she'll be a true love of mine
 3. Tell her to weave it in a sycamore wood lane
Parsley, sage, rosemary and thyme
And gather it all with a basket of flowers
And then she'll be a true love of mine
 4. Have her wash it in yonder dry well
Parsley, sage, rosemary and thyme
where water ne'er sprung nor drop of rain fell
And then she'll be a true love of mine
 5. Have her find me an acre of land
Parsley, sage, rosemary and thyme
Between the sea foam and over the sand
And then she'll be a true love of mine
 6. Plow the land with the horn of a lamb
Parsley, sage, rosemary and thyme
Then sow some seeds from north of the dam
And then she'll be a true love of mine
 7. Tell her to reap it with a sickle of leather
Parsley, sage, rosemary and thyme
And gather it all in a bunch of heather
And then she'll be a true love of mine
 8. If she tells me she can't, I'll reply
Parsley, sage, rosemary and thyme
Let me know that at least she will try
And then she'll be a true love of mine
 9. Love imposes impossible tasks
Parsley, sage, rosemary and thyme
Though not more than any heart asks
And I must know she's a true love of mine
 10. Dear, when thou has finished thy task
Parsley, sage, rosemary and thyme
Come to me, my hand for to ask
For thou then art a true love of mine
1. Příteli, máš do Scarborough jít,
dobře vím, že půjdeš tam rád,
tam dívku najdi na Market Street,
co chtěla dřív mou ženou se stát.
 2. Vzkaž jí, ať šátek začne mi šít,
za jehlu rýč však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit,
bude-li chtít mou ženou se stát.
 3. Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaž ji práť
a ždímat v kvítku jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát.
 4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
v něm se může na cestu dát,
s tím šátkem pak ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát.
 5. Kde útes ční nad přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
 6. Osej ten sad a slzou jej skrop,
choď těm růžím na loutnu hrát,
až začnou kvést, tak srpu se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
 7. Z trní si lůžko zhotovit dej,
druhé z růží pro mě nech stlát,
jen pýchy své a boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát.

Stánky

1. U stánků na levnou krásu,
postávaj a smějou se času,
s cigaretou a s holkou co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

R: Jen zahlídlí svět maj na duši vrásky
tak málo je, málo je lásky,
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu
postávaj a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

R: 2x

Severní vítr

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
Hlava mě pálí a v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R: Severní vítr je krutý,
počítej, lásko má, s tím,
k nohám Ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
a nad hrobem polární zář.

R:

Širý proud

1. Ten širý proud jak přejít mám,
proč neumím se nad něj vznést,
ach, člun tak mít, ten řídit znám,
v něm lásku svou bych chtěla vézt.
2. Jak kamení, jež působí,
že potápí se celý prám,
tak těžká zdá se, bůh to ví,
má láska zlá, co v srdci mám.
3. Vždy, když se láska rozvíjí,
rubínů zář se line z ní,
však jako krůpěj pomíjí
pod letní výhni sluneční.
4. Až něžnou růži spatříš kvést,
co trny zájem oplácí,
nenech se krásou klamnou svést,
hled', ruka má teď krvácí.

1.

Statistika

1. Je statisticky dokázáno,
že slunce vyjde každé ráno,
a i když je tma jako v ranci,
tak noc už nemá žádnou šanci.

R: [: Statistika nuda je,
má však cenné údaje,
neklesejte na myslí,
ona vám to vyčíslí. :]

2. Když drak u sluje síru pouští
a Honza na něj číhá v houští,
tak statistika předpovídá,
že nestvůra už neposnídá.

R:

3. Tak vyřídte té ctěné sani,
že záleží to čistě na ní,
když nepustí ji choutky dračí,
tak bude o hlavičky kratší.

R:

Šípková růženka

1.

Ještě spí a spí a spí zámek šípkový,
žádný princ tam v lesích ptáky neloví,
ještě spí a spí a spí dívka zakletá,
u lůžka jí planá růže rozkvétá.

R:

To se schválně dětem říká,
aby s důvěrou šly spát, klidně spát,
že se dům probouzí a ta kráska procitá,
zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

2.

Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání,
kdo si dívku pobledlou, vezme za paní,
vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám,
žádný princ už není, musíš tam jít sám.

R:

Musíš tam jít sám, nesmíš věřit pohádkám,
čeká dívka dál, spí tam v růžích,
čeká dívka dál, spí tam v růžích.

Sára

R: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
mi chybí abych tvou duši mohl rozumět.

1. Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích
Z prohraných válek se vojska domů vrací
ač zbraně stále burácí a bitva zuří v nich.

R:

2. Vévoda v zámku čeká na balkóně
až přivedou mu koně, pak mává na pozdrav
Srdcová dáma má v každé ruce růže,
tak snadno pohřbít může sto urozených hlav.

R:

3. Královnin šašek s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel a myslí na útěk
A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě proti povinnosti lék

R: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo
že tři andělé Boží k nám přišli na oběd
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
ti chybí, abys mojí duši mohla rozumět

4. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit
o tajemstvích noci ve tvých zahradách
A já, potulný kejklíč, co svázali mu ruce,
teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah!

R:

Sáro, Sáro, pomalu a líně
s hlavou na tvém klíně chci se probouzet
Sáro, Sáro, Sáro, Sáro rosa padá ráno
a v poledne už možná bude jiný svět
Sáro, Sáro, vstávej milá Sáro
andělé k nám přišli na oběd

Slavíci z Madridu

C: Lalalalalálala lalalalalálála

1.

Nebe je modrý a zlatý,
bílá sluneční záře,
horko a sváteční šaty,
vřava a zpocení tváře.

Vím, co se bude dít,
býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít,
já si dám sklenici vína.

R:

Žízeň je veliká, život mi utíká,
nechte mě příjemně snít.
Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
zpívat si s nima a pít.

C:

2.

Ženy jsou krásný a cudný,
mnohá se ve mně zhlídla.
Oči jako dvě studny,
vlasy jak havraní křídla.

Dobře vím, co znamená pád
do nástrah dívčího klína,
někdo má plotky rád,
já radši sklenici vína.

R:

C:

3.

Nebe je modrý a zlatý,
ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty,
oči jako dvě studny.

zmoudřel jsem stranou od lidí,
jsem jako zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí,
já si dám sklenici vína.

R:

C:

C:

Stará archa

C:

/: Já mám kocábku náram, náram, náram,
kocábku náram, náramnou. :/

1.

Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
kocábku náram, náramnou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
kocábku náram, náramnou.

R: Archa má cíl, archa má směr,
plaví se k Araratu na sever.

2.

Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,
kocábku náram, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní,
kocábku náram, náramnou.

3.

Kázal jim uložit ptáky, savce,
kocábku náram, náramnou,
ryby nechte, zachrání se samy hladce,
kocábku náram, náramnou.

C:

R:

C:

4.

Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla,
kocábku náram, náramnou.

5.

Na břehu pak vyložili náklad celý,
kocábku náram, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli,
kocábku náram, náramnou.

C:

R:

C:

Tři kříže

1. Dávám sbohem břehům prokletejm,
který v drápech má ďábel sám,
bílou přídí šalupa "My Grave"
míří k útesům, který znám.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno "Sten".

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl pomodlit:
"Vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský, snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený
lodní deník a v něm, co jsem psal...

Tulácký ráno

1. Posvátný je mi každý ráno,
když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
a přezky chřestí o skalnatou mez.

R: Tulácký ráno na kemp se snáší,
za chvíli půjdeme toulat se dál
a vodou z říčky oheň se zháší,
tak zase půjdeme toulat se dál.

2. Posvátný je můj každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by věděl, jaké chcem svět.

R:

3. Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvalu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R: 2x

Toulavý boty

1. Každý den dál a dál, vprostřed cesty jako král
chodil tulák, boty starý na nohou,
ať byl déšť, ať byl déšť nebo mráz, nebo mráz,
chodil po těch cestách zas,
cílem byl mu obzor střetlý s oblohou.

R: Jeho jméno bylo známý, byl prý přítel mojí mámy,
a když hrál a zpíval, hlas byl slyšet na několik mil,
když byl s námi, jen se smál, se mnou si na tuláka hrál,
já bych dal, co mám, za vrácení těch chvil.

2. V jeden krásný letní čas přijít domů měl k nám zas,
avšak celé léto nikdo nepřišel,
a pak pošták, a pak pošták přijel k nám, přijel k nám,
černý dopis předal nám,
a v něm bylo psáno: Já rád jsem vás měl.

R:

3. Máma s pláčem řekla mi: už nepřijde za námi,
byl to otec tvůj a hodně rád tě měl,
od té doby, od té doby touhu mám, touhu mám
po horách se toulat sám,
boty toulavý jak táta mít bych chtěl.

R:

Tisíc mil

1. V nohách mám už tisíc mil,
stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.

R1: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
bílej dům, to malý bílý stavení.

2. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskejm snům.

R2: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

3. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se tam k nám nemění.

R1:

4. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

R2:

Tři citrónky

1. V jedné mořské pustině
ztroskotal parník v hlubině,
jenom tři malé citrónky
zůstaly na hladině

R: Rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču ču,
rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču ču,
rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču ču
zůstaly na hladině.

2. Jeden z nich povídá: přátelé,
netvařte se tak kysele
vždyť je to přece veselé,
že nám patří moře celé.

R:

3. A tak se citrónky plavily dál,
jeden jim k tomu na kytaru hrál,
a tak se plavily do dále,
až na ostrov korálový

R:

4. Tam je však stihla nehoda zlá,
byla to mořská příšera,
sežrala citrónky i s kůrou,
skončila tak baladu mou

R:

Trubadůři

1. Od hradu ke hradu putujem,
zpíváme a holky muchlujem.
[: Dřív jinam nejedem,
dokud i tu poslední nesvedem. :]
2. Kytary nikdy nám neladí,
naše písňe spíš kopnou než pohladí,
[: nakopnou zadnice
ctihodných měšťanů z radnice. :]

R: Hop hej, je veselo,
pan kníže pozval kejklíře,
hop hej, je veselo,
dnes vítání jsme hosti.
Hop hej, je veselo,
ač nedali nám talíře,
hop hej, je veselo,
pod stůl nám hážou kosti.

3. Nemáme způsoby knížecí,
nikdy jsme nejedli telecí,
[: spáváme na seně,
proto vidíme život tak zkresleně. :]
4. A doufáme, že lidi pochopí,
že pletou si na sebe konopí,
[: že hnijou zaživa,
když brečí v hospodě u piva. :]

R:

5. Ale jako bys lil vodu přes cedník,
je z tebe nakonec mučedník,
[: čekaj' tě ovace
a potom veřejná kremace. :]
6. Rozdělej' pod náma ohýnky
a jsou z toho lidové dožínky.
Kdo to je tam u kůlu,
ale příliš si otvíral papulu.
Kdo to je tam u kůlu,
borec, za nás si otvíral papulu.

R:

1.

8. To radši zaživa do hrobu,
než pověsit kytaru na skobu
a v hospodě znuděně
čekat ...

Už to nenapravím

R: /: Vap para tap tap :/

1.

V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,
v devět hodin dvacet pět, jako bych dostal pěstí,
já za hodinu na náměstí měl jsem stát,
ale v jiným městě.

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
že stavíš se jen na skok, že nechalas mi vrátka
zadní otevřená, zadní otevřená,
já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
že jsi unavená, ze mě unavená.

R:

2.

Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost,
kolik přesně, nevím.

Pak jedenáctá bila a už to bylo pasé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

R:

Válka růží

1.

Už rozplynul se hustý dým. Derry down, hej, down-a-down,
nad ztichlým polem válečným, derry down.

Jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem.

Je válka růží, derry, derry, derry down, hej, down.

2.

Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down.

Na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny.

Je válka růží, derry, derry, derry down, hej, down.

3.

Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down
dva rody živí jeden hněv, derry down.

Kdo změní, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům.

Je válka růží, derry, derry, derry down, hej, down.

4.

Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down
však hlína pije jednu krev, derry down.

Ať ten či onen vyhraje vždy nejvíc ztratí Anglie.

Je válka růží, derry, derry, derry down, hej, down.

Vlajka

1.

Vše tone v snách a život kolem ztich
jen dole v tmách kol ohně slyšet smích.

Tam srdce všem jen spokojeně zabuší
z písniček známých vše jistě vytuší.

R:

Vlajka vzhůru letí,
k radosti svých dětí,
hned se s mraky snoubí
vlát bude zas až mladí čas opustí nás.

2.

Po letech sám až zabloudíš v ten kraj
a staneš tam, kde býval kdys tvůj ráj,
vzpomeneš chvil těch, kteréš míval tolik rád -
tak jako kdysi ozvěnou slyšíš hrát.

R:

Valčíček

R:

Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
ať ti každéj den připomíná,
/: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
ať ti každéj den připomíná :/

1.

Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý můj já,
/: dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá. :/

R:

2.

Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
/: hlavně, co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál. :/

R:

Vinnetou

1.

Tam v horách nad strží, kde nikdy nemlží,
tam věčný oheň plá, tam není zima zlá.
Tam sídlí Indián, všem známý rudý pán,
co toužil volnost mít, neváhal pro ni bdít.

2.

Čas letí stoletím, tam oheň praská dál,
dost možná je to tím, že v knihách pan May psal
Kde sídlí Indián, tam šípům směr je dán.
Směr hlídá Vinnetou, bdí nad ním Manitou.

Výprava velrybářská

1.

Jednou plác mě přes rameno Johnny zvanej Knecht,
mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajновеj kšeft.
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval,
sbal se, jedem na velryby, prej až za polár.

R:

Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože.
Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože.

2.

Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce.
Vyppluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

R:

3.

Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz.
Na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

R:

4.

Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok.
Místo velryb v Grónském moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.

R:

5.

Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi.
Z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R:

Wonderwall

1.

Today is gonna be the day,
that they're gonna throw it back to you.
By now you should've somehow
realized what you gotta do.
I don't believe, that anybody
feels the way I do about you now.

2.

Backbeat the word was on the street,
that the fire in your heart is out.
I'm sure, you've heard it all before
but you never really had a doubt.
I don't believe, that anybody
feels the way I do about you now.

B:

And all the roads we have to walk are winding
and all the lights that lead us there are blinding.
There are many things that I would
like to say to you but I don't know how.

R1:

'Cause maybe
you're gonna be the one that saves me.
And after all,
you're my wonderwall.

3.

Today was gonna be the day
but they'll never throw it back to you.
By now you should've somehow
realized what you're not to do.
I don't believe, that anybody
feels the way I do about you now.

B:

R2:

I said maybe,
you're gonna be the one that saves me.
And after all,
you're my wonderwall.

R2:

I said maybe...
You're gonna be the one that saves me.
You're gonna be the one that saves me.
You're gonna be the one that saves me.

Zítř ráno v pět

1.

Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
ještě si naposled dám vodu na zdraví,
z očí pásku strhnu si,
to abych viděl na nebe,
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
a pak vzpomenu si na tebe.

2.

Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet, že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil,
a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

3.

Až zítř ráno v pět poručík řekne: Pal!,
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám,
a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.

4.

Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň
a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

Zrození hvězd

1. Zrození hvězd čas vykřesá kvapem
a můžou mě vézt, až vyryju drápem
staré medvědice do skály větrů tvůj obličej.
 2. Kraj otěhotněl jak prvnička v máji
tou padlou tmou a někde ve stáji
se splaší koně a příklušou blíž, ke mně blíž.
- R: A březí klisna má oči jako ty a sedlo z něhy,
možná se jí stýská, možná je zraněná a možná je ty,
všechno možná, všechno možná bude lepší než dřív.
3. Let létavice mně do uší zpívá
píseň panice, co z tváře ti slíbá
tvůj vodopád slz a měsíční prach, co ty víš.
 4. Kraj Indiánů mě úsvitem vítá
a ranní déšť mou rytinu smývá,
jsi vzdálená víc, co můžu ti říct, můžu říct, jen to že:

R:

Zahrada ticha

1. Je tam brána zdobená, cestu otevírá,
zahradu zelenou všechno připomíná.
2. Jako dým závoje mlhou opředěných,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.
3. Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.
4. Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál,
v zahradě zelený, kde sis na dětství hrál.
5. Kolik chceš, tolik máš očí otevřených,
tam venku za branou leží studený sníh.
6. Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas,
v zahradě zelený přijdou do ticha zas.
7. Světlo připomíná rána slunečných dnů
v zahradě zelený v zahradě beze snů.
8. Uprostřed závratí sluncem prosvíceným,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

Zpátky o pár let

1.

Je to zpátky pár let, sedm, šest nebo pět, kdy ruku mou vzal,
kluk s harmonikou, co voněl arnikou, mi košili dal,
když promočená, v dešti ubrečená, jsem čekala dýl
na vlak, co odjel, a poslední podběl se v mokru zavil.

2.

Řekl: "Chceš se mnou jít, vodu z dlaní mi pít a milovat zem,
z mlhovin spletu šál, tebe v něj zamotám jak dítě do plen,"
já řekla: "Tak pojd', svět je veliká loď, co přístavy má,"
pak hodiny ve zdi zkřížily pěsti, a co bylo dál?

3.

Z pastvin do lesa hloub šli jsme pšenicí plout jak kapitán Cook,
slunce ztratilo dech, vodou nasákl mech a dříny na dluh,
noc přešla k ránu a do větví stanu už nakoukl den,
on zmizel jak pára, já zůstala sama a zbyl jenom sen.

C:

Jenže život je trysk, prachy, risk nebo zisk a honička slávy,
co kůži nám dře a do očí lže a motá nám hlavy,
tak utíkám zpět - třeba obejdu svět
a najdu tě zas jako dřív,
už mi jede vlak...